

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

Cap. I. Proponitur quæstio, An B. Petrus Romæ fuerit, ibidemq[ue]
existens mortuus sit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

LIBER SECVN-
DVS, DE SVMMO
PONTIFICE.

CAPVT PRIMVM.

*Proponitur questio; An B. Petrus Romæ fuerit,
ibidemq; Episcopus existens mortuus sit.*

ONSTITVTIS IIS, QVAE AD primatum explicandum & defendendum tenebant: ad ea veniendum nobis est, quae primatum successorum eius pertinent. Quoniam autem ius successionis Pontificum in eo fundatur, quod Petrus Romæ sedem suam iubente Domino, collocauerit, atque ibidem usque ad mortem sederit; prima nascitur questio: *An Petrus Romæ Episcopus fuerit, nec inde unquam sedem suam alio transfulerit.*

Haeretici huius temporis plurimi in dubium reuocant quod iam supra M. D. annos constantissimè à toto orbis creditum est, nimirum B. Petrum Episcopum Romanum fuisse; ac Romæ per crucis martyrium spiritum Domino reddidisse: sed alij modestius, alij impudentius hoc argumentum tractant.

PRIMVS quod sciam, qui docuit B. Petrum neque Episcopum fuisse Romæ, neque Romam ipsam vnquam vidisse fuit GVLIELMVS quidam, Ioannis Wiclephi præceptor. Thomas Waldensis refert lib. 2. doctr. fidei, artic. 1. cap. 1. Hunc sequutus est Vdalricus VELENVS Lutheranus, qui opusculum integrum de hac re edidit, in quo XVIII. persuasiones (sic ipse eas vocat) demonstrasse se putat, Petrum non

*Utriusque Velenus
Münchovienensis, cuius
liber duas habet partes.*

*Præterea continet XIII. persuasiones: posterior VII. Romanae curiae
cauillat, quibus VII. opponuntur responsiones. Bidelmbarh.
Contra Velenum scripsit Joh. Reffensis.*

quam fuisse Romæ; & tam Petrum, quàm Paulum non Romæ, sed Hierosolymis esse occisos. Pro quo opere, ad finem libri affirmat, se sine vlllo dubio immarcescibilis coronæ præmia à Deo percepturum. Et sanè si mendacia coronantur à Deo, splendidissimam coronam sine vlla dubitatione Velenus accipiet.

ILLYRICVS quoque in libro contra primatum Papæ: *De monstratio*, inquit, *certa est, Petrum Romæ non fuisse*. IOANNES CALVINVS lib. 4. Instit. cap. 6. §. 15. postquam rem totam esse dubiam ostendit, ita concludit: *Tamen*, inquit, *propter scriptorū consensum, non pugno, quin illic mortuus fuerit; sed Episcopum fuisse, præsertim longo tempore, persuaderi nequeo*. Similia habet Magdeburgenses, Cent. 1. lib. 2. cap. 10. col. 561.

Est autem obseruandum, quatuor esse quæ in dubium reuocantur. PRIMO, an Petrus fuerit Romæ? SECVNDO, an sit mortuus Romæ? TERTIO, an fuerit Episcopus Romæ? QUARTO, an Romanum Episcopatum semel susceptū nunquam mutauerit?

Ex his quatuor, solum postremum & requiritur necessariò, & sufficit ad Romani Pontif. primatum constituendum. Quæ causâ fuit, cur Calvinus, solum hoc quartum nullo modo admiserit; cùm de ceteris tribus parum sollicitus esset: nam illud primum neq; requiri, neque sufficere, planum est; cùm multi veniant Romam, qui tamen Romani Pont. nunquam euadunt; & multi Romani Pontifices nūquam fuerint Romæ: vt Clemens V. Ioannes XXII. Benedictus XII. Clemens VI. Innocentius VI. qui in Gallis ordinati, ibidem semper manserunt.

ALTERVM item neque requiri, neque sufficere, testantur multi Romani Pontifices, qui extra Romam mortui sunt; nam Clemens I. obiit in Ponto, Pontianus in Sardinia, Ioannes I. Rauennæ, Agapetus Constantinopoli, Innocentius III. Perusia, Innocentius IV. Neapoli, Ioannes XX. Viterbij, & alij in alijs locis. Idem testantur multò plures, qui quotidie moriuntur Romæ, nec tamen Romani Pontifices sunt.

TERTIVM autem requiri, sed non sufficere, ex eo colligitur, quòd Petrus Episcopus Antiochiæ fuit, & tamē quoniam sedem aliò transtulit, nunquam deinceps locum primum Episcopi Antiocheni habuerunt. Igitur quartum solum & requiritur,

m m 2

ritur,

Illyricus in libro contra primatum papæ

ritur, & sufficit. Quia tamen omnia sunt vera, suis ac propriis argumentis singula demonstrabimus.

CAPVT II.

Quòd Petrus Roma fuerit.

Avt à primo incipiamus, S. Petrum Romam quando fuisse, ostendimus primùm ex testimonio ipsius Petri, qui sic ait ad finem prioris epistolæ: *Salutat vos Ecclesia in Babylone collecta, Marcus filius meus.* Hanc enim epistolam ex Roma scriptam esse, quæ dicitur Babylonia à Petro, testis est Papias Apostolorum discipulus apud Eusebium lib. 2. hist. cap. 15. Papias ait Eusebius, *Et hoc dicit, quod Petrus in prima epistola quam de Urbe Roma scripsit, meminertit Marci, in qua Roma Romam Babylonia nominauit, cum dicit; Salutat vos Ecclesia in Babylone est electa Ecclesia, Et Marcus filius meus.*

Testis est etiam HIERONYMVS in lib. de viris illustribus Marco, cuius hæc sunt verba: *Petrus in epistola prima nomine Babylonis figuratiter Romam significans; Salutat vos Ecclesia, quæ est in Babylone collecta.* Eodem modo exponunt OEcumenius, Beda, & quotquot in hæc epistolæ commentaria ediderunt.

Præterea Ioannes in Apocalypsi passim Romam vocat Babylonem; vt TERTULLIANVS annorauit lib. 3. contra Marcionem, & lib. contra Iudæos; & apertè colligitur ex cap. 17. Apocalypsis, vbi dicitur *Babylon magna sedere super septem montes, & habere imperium super Reges terræ.* Non enim alia ciuitas est, quæ Ioannis tempore imperium habuerit super Reges terræ, quàm Roma; & notissimum est septem colles Romam ædificatam esse.

Denique aduersarij passim clamant, Romam esse Babylonem de Apocalypsi. Ideo enim LUTHERVS librum inscriptum de Babylonica ciuitate; & MAGDEBURGENSES, nonnulli de causa recipiunt Apocalypsin in numerum diuinorum librorum, quàm quòd in eo libro multa aduersus Romam nomine Babilonis, dicantur. vide Cent. I. lib. 2. cap. 4. col. 1. *Quare si Roma in Scripturis est Babylonia, vt ipsi volunt, & Petrus ex Babylone scribit, certè ex Roma scribit.*

Respon

*Nota in lib. de Apocalypsi
ciuitate Babylonia*